

[Jens Møller]

overhovedet ikke regeringen, at man nu vil godkende en ulighed over for loven mellem forskellige grupper af befolkningen? Det er en ulighed, der givetvis vil blive følt som en åbenbar uretfærdighed af mange mennesker i dette land, og som vil medvirke til at nedbryde den respekt for loven, der er en nødvendig forudsætning for, at et demokrati kan fungere. Det vil jeg meget gerne have ministerens svar på.

Mølgaard (DR):

Jeg vil gerne for retsforbundets vedkommende afvikle den megen teatraliske – hvis det tillades i henhold til forretningsordenen – diskussion om afvikling eller ikke-afvikling. Det, det drejer sig om, er at finde ud af, om alternativet er til det bedre eller ikke til det bedre, og et tomt Christiania henstående uudnyttet er ikke noget bedre alternativ. Vi har i retsforbundets gruppe opfattet regeringens redegørelse sådan, at vi får mulighed for at vurdere ethvert konkret projekt, som måtte fremkomme på forslagsplanet, så vi kan vurdere, om det er til det bedre eller ikke til det bedre.

Vi nægter at tage stilling til den ene eller den anden side i denne sag, hvor der er nogle revolutionære kræfter, der forlanger afvikling, omvæltning under alle omstændigheder, anført af centrum-demokraterne, fremskridtspartiet, det konservative folkeparti og andre, en række medlemmer af venstre, der har fundet nogle løvetænder, der skal trækkes ud. Disse revolutionære kræfter, der under alle omstændigheder vil have omstyrtet den bestående orden på Christiania, kan vi ikke følge, akkurat som vi ikke kan følge de konservative kræfter i SF, som siger, at under en eller anden form så bør Christiania fortsat bestå. Vi vil se, hvad alternativerne er, inden vi låser os fast på en stillingtagen til det. Vi kan oprigtig taget ikke forstå, at nogen kan tage en anden stilling end den at se på alternativanvendelsen. Det må da være det fornuftige her som overalt.

Jeg skal i øvrigt på forespørgsel fra hr. Voigt oplyse, at vi i retsforbundets gruppe naturligvis vil se på den konkrete ansøgning til finansudvalget med beløb og begrundelser på, med dokumentation for at det er nødvendigt med de og de omkostninger til brandsikring og andre foranstaltninger til bevarelse af

bygningerne, inden vi låser os fast på at sige ja eller nej. Men naturligvis ligger der også i vores stillingtagen her i salen i dag en i udgangspunktet velvillig indstilling til at se på tingene og følge dem op i finansudvalget, det er da klart.

Hr. Voigt nævner 30 mill. kr., og hr. Palle Simonsen nævner 30–40 mill. kr.; en tidligere venstreforsvarsminister, Erling Brøndum, der nu er redaktør, har i sin tid nævnt 19 mill. kr. på et tidspunkt, hvor bygningskyndige sagde, at det er 800.000 kr., men hvis vi griber det rigtigt an i samvirke med christianitter, ja, så nægter vi ærlig talt at deltage i denne taldebat. Vi må se det konkret, og vi går ud fra, at regeringen bærer sig fornuftigt ad, når den går ud og vurderer konkret, hvad det er, der bliver tale om. Ministeren har i hvert fald lagt ærligt op, at man i ministeriet i øjeblikket ikke er i stand til at overskue, hvor mange millioner kroner der bliver tale om. Et løst slag på tasken siger dog efter ministerens bedste vurdering 4–8 mill. kr., og det anser jeg trods alt som et bedre slag på tasken end ethvert af de øvrige beløb, som er lagt frem, og det er vi villige til at følge op.

Jeg vil samtidig til hr. Voigt sige, at vi alle dage i retsforbundet har været så forretningsmæssigt indstillet, at vi anser det for en bedre forretning for samfundet at investere nogle få millioner kroner i at bevare nogle bygninger, der er mange millioner kroner værd, ja måske mange hundrede millioner kroner værd, end det er at tromle med bulldozere hen over dem. Det er simpelt hen fornuftig økonomi. Jeg forstår ærlig talt ikke, at fremskridtspartiet, der ellers så mange gange slår til lyd for økonomisering med offentlige resourcer, i den grad vil splitte dem ad, rive dem ned. Det er der oprigtig talt ikke megen fornuft i.

Endelig forekommer det mig, at enhver dagsorden, der går ud på at erklære ulovligheder for ulovlige, egentlig er temmelig pjattet, og vi kan ikke medvirke til at sætte kræfter ind for at fastslå sådanne selvfølgeligheder.

Steen Folke (VS):

I mit første indlæg kritiserede jeg DKP for gerne at ville være med til at afvikle Christiania. Ingen skal være i tvivl om, at DKP på den ene side og SF og VS på den anden side